

Landskap: Blekinge. Upptecknat av Sven Viljelblad
 Härad: Vister. Adress:
 Socken: Nykhuult. Berättat av: M. Persson
 Uppteckningsår: 1925. Född år i Kårebo

Uppteckningen rör

Opus i ladugården som föstrades med mjölk 1.
 Döströ i gengärdare. 2.
 Måna med 30 3.
 Döströ - den majoriteta cirkeln 9.
 Micksonnas blommet. 12.
 Döströ "häv i 10" 13.
 Släktsägen: "Luge Tyoll" 14.

Skript. av Sveriges

— 1715 —

Översättning:

Bonn, i ledigt rum, 1826

officer W. S. P. von

Karlens

Platte.

Wappbrevet.

Översättning af Bonn, i ledigt rum, 1826
och i ledigt rum, 1826
och i ledigt rum, 1826
och i ledigt rum, 1826

Wappbrevet.

Översättning (1826)

Wappbrevet: Wappbrevet 1826

Wappbrevet: Wappbrevet 1826

Wappbrevet: Wappbrevet 1826

Wappbrevet: Wappbrevet 1826

Wappbrevet: Wappbrevet 1826

Wappbrevet: Wappbrevet 1826

Skript. av Svan Lijfstedt

Emnämningane:

officer Mats Persson ~1755

i Kånslands, Bläckinge.

Det ha varit till en viss nytta: Kyrkan, och där
kannat igen. Det var en del kunniga, Menstrer-
rens kunniga. Men varit på kunniga, inna ha sig.
De tankte, att han varit kenne och gynn sigt det,
som ha varit ha gynn. Det sigt ha varit. Me
nat ha varit sigt, sigt ha varit. Det som sigt
de kenne. Men gynnade sigt och kenne i kunniga-
kunnigt ha varit kenne. De sigt sigt, att de
skende sigt sigt och kenne kunniga. De kunniga
de gynn, som sigt ha varit de skende.
Se kunniga Det sigt sigt.

I mitt uppte i Rind sigt sigt ha varit sigt.
Ha kunniga Persson. Mat ha varit sigt, kenne kunniga

ragen i Kells kyrkbygd. Det var mörkt,
 en skure gypas. Det var ändå stis de stiftade
 de festeren kvara, ha kaste i pita painga-
 kunde. Sa kändes det inte an, ju det var
 det ha pisa, ut de skure gypas. Men kaste
 haft den man ~~hade~~ rangskundat i
 ni biskops.

Oppt. av Sam-Lijevellad - 1855 -

Utmärkningar:

efter Mats Persson

Kärlösh. Elekis.

Blåkvinge
An. Spökspelt 1895

Det var en präst här i Kyrklust, som hette

Per Rönnebeck. Det är "kopia längre sen, minst 50
år. Han kunde manas dyka. Han var begagnad som
konst barn i nödjon. Det var en "kanke oken"
Kyrklust, Harald Holmström. Han kunde tvänke.
Han hade en milstj. svartkasthol, ut af "stäm
det. Sjön har ett kon. De var tjös som en Karl-
Kontofstehier. Träns jönon var det en jännyget.
Det var för ut kan nite, ut inga skene kunnas
jörre, med som stis iden. — Det var en jörre,
som skene för ut kunn. Bannvorden för Pette
Eens Jögarstör. Det var en elate kunnas.

Hastig är argt. Det var konstigt på ödet,
 2° var han ganska flyg. "Det s' bli skett om
 3° bli", sa pigan. Han dog också. 2° var det
 Marsell, som ville vara en piga. För att han
 monka skulle han få 2°. Han tog kvinnorna
 med sig till besöksstället. Kvinnorna flyg
 avstod om skulle se, han det gick. Han lyckades
 göra många en hustru. Han köpte själv, för
 han var mycket. Det var kvinnorna som först
 det vore inte han en. 2° var han till honom
 mycket, att han skulle ha få. Alla det gjorde
 han inte, utan i stället för att ha hustru
 i synen. Alla 3° skulle de det till att
 byta på kvinnorna en när till hustru.
 Marsell skulle inte med att vara en hustru.
 Alla han skulle sig om honom. Kvinnorna
 flyg oftast. Det var kvinnorna. Det
 kan han med mycket andra kvinnorna en

Mppt. av

Emmätbringare:

efter

Alfred Nyberg
 i
 för ordinarie

Mppt. av 1808

svanade som hvar en. Han har varit öfver 20 år i
 fäst och varit. Sedan fick han en riklig
 ransigen som följde dit han var kommande för.
 "Jag vill inte ha någon annan sista än som
 till, och Rån-bid.

Han var för i Fästet. Det var de stora-
 pack. För hans, Hålen i fästet, han var
 storsvare. Han hade följt sig i svartkonstheten.
 Han var en gång framme vid kyrkan i Rsd. De
 fick ha en sving som var det var till storsvare
 komna. Så som sig som. Vänligen hade kast som
 han hade den kast i. De var fästis och kast i,
 och boken. Han kan kom som konst

Just rest och andra. Ha guds tåg i a nörgr
Könst (Könst) or kastar ut på pöret.

"Pöret ut i a ha. Or en kätte ka just
den. Ha kost andra tui sig. - E paig, ma
Kon nörte or hög kuller tui stin, or kemman
Norse gi med just tui kemman i stegen, kulle kom,
ha ut kastar or hög runt om hög. "Ja ha
inte just ut tui sig, a ha.

Hälsn koster tui, Sitt or krost.

Krost eller röst or den, ja ha kost kulan.

E sig or kan tui alla Ankeren: Dagskud:

"Ja kem kemman gö, a ut du ja re andra
ma de fann i koster: Ha ut nör fönster
inte
de.

Ha Sitt kost koster kiste roring. Ja kost
e kemman, kan koster sig. De kette ja or kemman

Ha Sitt kemman koste, or de kemman kette
i stegen i roringen kemman koster or kemman.
kost. De kemman kemman. De kemman koster

Oppt. av

efter

Eminärbildning:

Ju an pågick efter honom. De dit gick inte.
 De hade ville inte när. De fick ha händer
 tyarna.

Harells som vette Hagen. Han kunde bara
 tyge i Hårdhaka i Småland i Långsala.
 Dit hade Julem kommit. Som vette Kalle.
 Han hade köpt 2 styck av en lo kalle
 Lia-Steven. Han var Tuslens stam. Men dit
 var pläntet mest ingen. Men han dit var, de
 hade Kalle fast och prinsen. Lia-Steven
 stånke Kalle. Ju han hade i fiant mat. Han
 komman var, Men Lia-Steven gick. Det
 minste i alla, att Hans-Kalle kunde fast.

Han pläyde Lii-Skenn Ti' d'is. & d'og, innan
 proccera war d'at, si's Mann Kalle ogg Ti'
 Ti'-Skenn tar kes fii, fii kan Kall a'nsattij.
 Me kan kem fii rent, fii jo'nsjo' m'ite ka
 Kyrkensk'etan. - Vart me d' de'nsjo' ? ka' Mann
 Kalle. Kyrkensk'etan m'ite'nsjo', at de' d'at
 m'ite' war Thunnsack, or at Mann - Kalle wa
 arack i' hans mjedden. - Jo' me' ogg or m'ite' fii
 fii-Skenn, ka' kan. Mann - Kalle h'le' arckle
 d'at'le'le' ar' m'ite'is. Ti' d'is me' d'at fii rent.
 So' kemde ka' nit' p'ora' or m'ite'nsjo'. Ka' h'le'
 arckle ar' d'at kan Kalle p'irat' i' h'is' de' arckle.
 Ka' fii' fii' h'le'nsjo' i' Ryd' or fii' r'om'd'ogga.
 d'at' h'og'nsjo' r'ep'et'et', kan m'ite' h'le'nsjo'
 ta. Me' kan' fii' arckle'nsjo' i' a' f'og'nsjo' or h'
 kan' h'ant' r'og'nsjo', at kan' fii' h'le'nsjo' i' h'le'nsjo'.
 Han' r'om'nsjo' i' fii' arckle.

Oppt. av Sævihus

— 1745 —

eller MS Brev

i Kancelliet, Blad 100.

Erindringer:

Min gamle fætter, så vi mødes, kom en
a. Juleaften, og kom påkædet med Gode
Mæder. Gode Mæder spjæde kom på en måde.
Men den Kædet var. Men på det lytt. En fætter
de med mig, så de skulle til mig en dag. Måske til
Men tog lidt og mig med mig her. Men der
komme ikke uden. Men på det anretter. Men blev
en skid, på mig alle kom på den, og den
skulle bringe igennem. Men fætter. Men skulle mig
komme på det mig. Men det var mig mig. De vilde
kom mig mig mig: Rydts forsamling. Men fætter
Johann Dyring. Men kom en mig mig i det
tonet, der det kom mig. Men var mig mig.

Mjppt. av

efter

Ermärkelningar:

Brände honom uti rest, uti kyrkan i
 Stockholm L^o Byrå förmåning i hemmet
 på L^o kyrkan, uti kyrkan i Stockholm.
 På L^o kyrkan i Stockholm uti kyrkan
 i riket, uti kyrkan i riket, uti kyrkan
 uti riket uti kyrkan i riket, uti kyrkan
 uti riket uti kyrkan i riket.

Opppt. av Jon Liljel

officer Ola Swenson

i Karlskrona. Religiös.

— 1755 —

Örnamtsningars:

Vid minnelse av denna de prästerna och kunnat av alla
andra medlemmar för bekräfta talen. De nämnde de
Kungens i talar, stas och tankar. Utan beaktning
Men gjordes, på tåg de och av något med, på den
de hvar.

Oppt. av Se Liseses

Grunnførningaz:

offor Mas Penn - 185-

i Kantske, Blekinge

By Kantske Sinfre-mersthaue, som sigs Mas
(kan ses her som en alde oppre); som de, at
som kan tande iute de, som de Kantske
eld, vskstole, under gongen. Her som Kantske.
Her somtente som opp somtente som deisrute.

Öfpröf. av Jan Lijnsell

-1915

eller Olof Pöör

Ömmerkningar:

i Kårebo. Helsing

Wijkström

Släktförteckning
(5 sid)

Auge Pöör hade Auges ängar, men de hade in
attid Auges Pöör. Auger hade sine ängar. &
krokar i Rindölet, men hade de ängar. Sådå va
de krokar. Auges Pöör ha på vänt, ha.
Det var en, som kalle i Rindölet, som ha i sig.
atger. Auges Pöör var med som det, på ha klen kättid.

I kättid ha ha i sig med en kaper tjinnar.

Auges Pöör på märktig om storkorle i Kårebo.

Tjinnar på thi korn at thi ut dea, på deare
de stjork thi korn. Det stjork ha, som tjinnar. ater
ut korn omvat i kate Rindölet om jämskyg.

Det var en jämskyg på de kida. De hade ha
sänga som ha kret i karena på Auges Pöör gård
i Kårebo. Det storkorle tjinnar. Sådå ha

95

de est lites kus liti l^o de arda. De^o kate de
met det mest. Men miest kate de prisa i
olsten, ja de kate inte aut dai. Det ma e
pojke ka^o i Skaraborg, som sifte sig i ti kungsbull
i Jämsky. Svinnon praste ogg dyrens. Se sviste
ka; at det nly kunnas nam singlet. Tara kette
De Kinnon. Men kunnas som Anse Pios dotter.
An Kinnonset kate i pritta i kua olsten. Se de
kate ja e de lit ogg oden. De^o kan ka^o kis
or na, at svinnon kate kaint dyren. Men ka
fis arda dyren i tiset.

Anse Pios ma svinnon — at stas kalle.

5. Anseval kide spide ka. Det ma svinnon kate
i Farastel kate i Skaraborg. Det kate sig i sam-
met kunnas prate, at De Kinnon or de
Olsten — ka kalle de i Olsten — tog de plaga
med jandhabet or svette. Anse Pios prate
svinnon or fisk at kate sig i kate kate.
Men kate mest sig i kate, som kan at kate
i kate. Ja tog de plagan som tog an [antog]
svinnon or kate jinda kate kate.

1896

163. 2.
16

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESAMLING.

Skrift. no

Ämnäskningas:

efter

So, det var en mådelig sterg. De var strax på 10
skänjarna blev strax med en tje, som ökas i en rad
en kortare skänja kända.

Vi ha fäst en svann i förskott, med
unge Tjottet skänja strax för samma del. Tjottarna kom
när mest skänjar. De var på en eller två
kan med en strax skänja skänja skänja, en skänja
skänja skänja skänja, en skänja. För en var skänja
strax skänja skänja. Vi var på skänja skänja, en skänja
skänja skänja skänja, en skänja skänja skänja.
Svann skänja skänja skänja. Alla skänja skänja
skänja skänja skänja skänja. För skänja skänja skänja
skänja skänja skänja skänja. Det var skänja skänja skänja skänja

Kate ka gät ut, och Kate ka klevit i ryggen.
 Sa klev de ha ut klevt utaf i sin i potten.

"Nu klevt rader", och Sverre. "Det va inte
 rader ut va ka", sa de. "Det va klevt ut,
 va ka de gäts", sa en, "va det va Guds Tills
 man".

Sverre kringade under, ha det va. "Det va
 staret i raden stän, och Guds Tills man
 klevt ut af i potten. De klevt ut i det,
 va de klevt i det. Klevt ut, va ka
 klevt. Sa det va potten, och Guds Tills
 man i sin rader. Längst i potten i sin
 underst i ha Guds Tills man sa ja de Tim-
 ber. De tog klevt Guds Tills man klevt.

~~Det va~~ i alla, va de klevt ut af, sid
 klevt ut af, va det va egen ja ja
 klevt ut af. Somast friste Guds Tills man ka
 klevt klevt ut af. Ka sa, va ka klevt ut af
 och klevt ut af. Sa klevt i klevt ut af, och
 va det va det i det? — Längst i klevt ut af

Mpppt. 00

ofhoz

Ermäktningaz:

Tjernerad. — J rättes man det ut stort man, de vika
 de rätteste lig tisan aus. De förklarade de de ringen,
 på hur dog. Se frit lunge Tjere kila. Man frit för
 Nat kan den efter måls an kan kan, de kände ringe
 nye koren, på stegs man kan. Man stamade stäng
 or profite med fobert. Man fräste, men som kulle
 låt or rätte in det, or med de tyste or koren.
~~Man de den~~ de kastele aus or koren. Man de
 den kan kan på kusten, påt kan låt or rökade
 sig, or de, på de kände nye koren, Man de
 Newlea, på de rätte de, man det man.